

Ako chcel žaludik pracovať

Chodiť s holou hlavou nie je veru príjemné. Žaludik hľadal svoju čiapočku aj tu, aj tam, kým nedošiel na čistinu pri potoku. Tam stretol ovada.

„Počuj, ovad, nevidel si moju čiapočku ?” spýtal sa Žaludik. Ovad pokrútil hlavou, lebo nevedel, čo je to čiapočka. Pred Žaludikom sa vynorila dažďovka.

„A ty si nevidela moju čiapočku ?” spýtal sa človečik znovu. V tom Žaludik zbadal, že do kríkov prasličky kráča celý roj chrústov a chrobákov. Pobral sa tam aj on. Chrobáky majú dnes jesenné hody, preto sa tak ponáhľajú s robotou. Ved' toľko toho ešte treba spraviť ! Chrústy trhajú lístky na šalát a čistia korienky. Dlhosé zrnare vláčia sladké bobulky, znášajú ich, skladajú na kôpky a mušky i vošky sťahujú z nich šupky. Vážka nosí vodu, sršeň v orechovej škrupinke miesi cesto. Všetci sa veselo usilujú, bzučia a prekrikujú sa. Žaludikovi sa to tak veľmi zapáčilo, že zabudol aj na čiapočku.

„Aj ja chcem niečo robiť ! Aj ja ! Aj ja !” vykrikuje Žaludik a pletie sa všetkým pod nohami.

Kúsok ďalej zelený chrobák opatrne mieša lekvár vo veľkej gaštanovej šupke. Robí to tak ľahučko, že je radosť pozerať sa naň.

„Aj ja chcem miešať lekvár ! Aj ja !” zakričal Žaludik. Vytrhol z rúk zeleného chrobáka varechu a začal sa ňou oháňať, čo mu sily stačili. Práca však nebola taká ľahká, ako sa zdalo. Varecha bola veľmi ťažká a Žaludik ju odhodil. Vtom si všimol hnedého chrobáka, ako metličkou z trávy zametá miesto, kde bude čo nevidieť hostina.

„Ja chcem tiež zametať !” zvolal Žaludik a vytrhol chrobákovi metlu.

„Ja to viem lepšie.”

Žaludik začal zametať tak rýchlo, že smeti lietali na všetky strany. Do nosa sa mu dostal prach a človečik začal kýchať.

„To nie je robota pre mňa,” povedal Žaludik a odhodil metlu.

„Zametať sa musí pomaly,” zabzučal hnedý chrobák.

„Pod' Žaludik, ja ťa to naučím.” Ten sa však nechcel od nikoho nič učiť. Pyšne zdvihol nos a tip – top – odišiel si hľadať príjemnejšiu prácu.

K Žaludikovi sa prikradla čierna Bystrouška.

„Varím ovocný krém,” povedala.

„A hrncov mám málo.”

„Zajdi Žaludik za tamten kopec. Tam pod kríčkami rakyty býva moja sestra. Bud' taký dobrý, popros ju, aby mi požičala kotlík a prines mi ho !”

„Priniest' kotlík na krém ? To Žaludik môže.” Tak sa hneď aj pustil do kopca.